

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy Jana Dvořáka a soudců Aleše Korejtky a Petry Venclové ve věci **žalobce A. H., nar. X. X. XXX**, bytem X, X, proti **žalovanému Nejvyššímu správnímu soudu** se sídlem Moravské nám. 6, 657 40 Brno, o **žalobě proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 8. 2015, č. j. 9 As 144/2015 - 52,**

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou (§ 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“) domáhal zrušení usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 8. 2015, č. j. 9 As 144/2015 - 52, jímž byla odmítnuta kasační stížnost žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 5. 2015, č. j. 31 A 22/2015 – 24.

Krajský soud o žalobě uvažil následovně:

Nejvyšší správní soud při výkonu jurisdikční činnosti (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2005, č. j. 8 Ans 2/2005 - 63, publikovaný pod č. 692/2005 Sb.) sine dubio nelze považovat za správní orgán ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. a jeho rozhodnutí nejsou individuálními správními akty. Jelikož není v pravomoci správních soudů rozhodovat o žalobách proti rozhodnutím jiných než správních orgánů, nezbylo krajskému soudu než žalobu proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20.8.2015, č. j. 9 As 144/2015 - 52, pro absenci základní podmínky řízení (pravomoc soudu patří mezi podmínky řízení, které musí soud zkoumat kdykoliv za řízení /srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2008, č. j. 8 Aps 6/2007 - 247, publ. pod č. 1773/2009 Sb. NSS/) podle § 46 písm. a) s. ř. s. a limine odmítnout (výrok I).

Pro úplnost krajský soud dodává, že rozhodnutí Nejvyššího správního soudu na vnitrostátní úrovni nepodléhají přezkumu jiným orgánem veřejné moci. Vydané rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nemůže přezkoumávat dokonce ani samotný Nejvyšší správní soud. Jeho rozhodnutí mohou být na vnitrostátní úrovni zpochybněna pouze v řízení před Ústavním soudem, který však není součástí soustavy obecných soudů, není jim ani nadřízen a ani není další pravidelnou „přezkumnou“ instancí. Je soudem jediného stupně, slovy čl. 83 Ústavy „*soudním orgánem ochrany ústavnosti*“. Proto směřuje-li ústavní stížnost proti rozhodnutí vydanému v soudním řízení, není samo o sobě významné, je-li namítána jeho věcná nesprávnost, Ústavní soud se zabývá výlučně tím, zda v řízení (rozhodnutím z tohoto řízení vzešlým) nebyla dotčena práva nebo svobody jeho účastníka chráněná předpisy ústavního pořádku a zda řízení bylo vedeno v souladu s ústavními principy.

Pokud by vzdor výše uvedenému (jakýkoliv) krajský soud žalobu žalobce projednal, postupoval by nejen v rozporu s ustanovením s. ř. s., nýbrž by popřel samotný ústavní pořádek a obecné principy hierarchické výstavby právního řádu a struktury soudní soustavy (soud krajský by přezkoumával rozhodnutí soudu nejvyššího).

O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta (výrok II).

Obiter dictum krajský soud uvádí, že se nezabýval podnětem žalobce k zahájení kárného řízení proti členům senátu 9 As Nejvyššího správního soudu (tento podnět byl součástí žaloby), neboť k jeho projednání není zdejší soud taktéž příslušný. Kárným soudem jednajícím ve věcech kárné odpovědnosti soudců je na základě zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, Nejvyšší správní soud, nikoliv soud krajský. Nadto řízení ve věci kárné odpovědnosti soudce lze zahájit pouze na návrh dle § 8 odst. 1 tohoto zákona, jenž může být podán toliko osobou k tomu oprávněnou (§ 8 odst. 2 a násl. tohoto zákona), kterou žalobce prima vista není.

Krajský soud není příslušný ani k rozhodnutí o námitce podjatosti směřující proti členům senátu 9 As Nejvyššího správního soudu (která byla taktéž součástí žaloby). Námitku podjatosti bylo třeba vznést v souladu s ustanovením § 8 odst. 5 s. ř. s. zásadně v průběhu řízení, na němž se údajně podjatý soudce Nejvyššího správního soudu podílel. O námitce by pak rozhodoval jiný senát Nejvyššího správního soudu (§ 8 odst. 3 a 5 s. ř. s.), nikoliv senát soudu krajského.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 4. listopadu 2015

Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová